



Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeborg 4 – 1000 BRUSSEL

Brussel, 9 mei 2022

Uw brief van:
Uw kenmerk:
Ons kenmerk: 54 101//PF

Betreft: vraag om advies betreffende de taal die de leden van de DBDMH gebruiken tijdens een overlegcomité.

In zitting van 6 mei 2022 onderzocht de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT), in verenigde afdelingen, uw vraag, ontvangen per mail op 15 maart 2022 met betrekking tot de taal die de leden van de Brusselse Hoofdstedelijke Dienst Brandweer en Dringende Medische Hulp (DBDMH) gebruiken tijdens een overlegcomité.

*
* *

De DBDMH is de dienst die interventies uitvoert bij brand en de dringende medische hulp coördineert in het Brusselse Hoofdelijke Gewest.

Overeenkomstig artikel 32 van de wet houdende diverse institutionele hervormingen (W. Brussel I.H.), gebruiken de diensten van de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve het Nederlands en het Frans als bestuurstaal. De bepalingen van hoofdstuk V, afdeling 1, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT) zijn van toepassing, de bepalingen die het gebruik van het Duits betreffen uitgezonderd.

Overeenkomstig artikel 39 SWT gedragen de centrale diensten zich in hun binnendiensten naar artikel 17, § 1, B, 3° SWT dat luidt: iedere dienst van de Brusselse Hoofdstedelijke Executieve gebruikt in zijn binnendiensten, zonder een beroep op vertalers te doen, de taal van het toelatingsexamen van de ambtenaar aan wie de zaak wordt opgedragen. Indien de ambtenaar geen toelatingsexamen heeft afgelegd, gebruikt hij zijn hoofdtaal, indien de zaak uitsluitend in het gebied Brussel-Hoofdstad gelokaliseerd of lokaliseerbaar is.

Uit de rechtsleer blijkt dat de betekenis van “zonder beroep te doen op vertalers” niet letterlijk genomen dient te worden. Volgens de wetgever betekent dat “dat aan de vereiste van de wet niet voldaan wordt wanneer er voor een zaak, die in een bepaalde taal moet behandeld

worden, gebruik gemaakt wordt van een andere taal en dan, om de schijn te redden, een beroep gedaan wordt op een vertaler"¹.

“Le recours préventif à un traducteur n’est donc pas, en soi, contraire à la législation et est admis par la jurisprudence. Ainsi, nous verrons ci-dessous que les conseils communaux et les collèges des bourgmestres échevins relèvent des services intérieurs lorsqu’ils agissent dans des affaires relatives à un agent. Dans l’hypothèse où aucun membre du collège ne connaît sa langue, l’article 17 des lois coordonnées aboutirait soit à l’impossibilité de parvenir à une décision, soit à la violation des droits de la défense. Un tel résultat ne pouvant être admis, la solution du recours à un traducteur ne saurait être réputée contraire à la légalité »².

In casu, gebruikt elk lid tijdens een overlegcomité zijn eigen taal maar indien de informatie die meegedeeld wordt door een lid van een andere taalgroep dan de taal die gebruikt wordt in de vergadering niet begrepen wordt, kan de werkgever beroep doen op een vertaler.

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd naar de juridische dienst van de DBDMH.

¹ *Parl. St. Kamer*, 1961-1962, nr.331/27, 30.

² F. GOSSELIN, *L’emploi des langues en matière administrative*, Wouters Kluwer, Waterloo, 181.